

Dosarul nr. 25-781/24
2-24*****6063-12-25-02042024-1

ÎNCHEIERE

07 mai 2024

mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Tatiana Balan, examinând unipersonal contestația depusă de către Ilan Șor împotriva Băncii Comerciale „Banca de Economii” Societate pe Acțiuni, în proces de lichidare, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Roman Talmaci cu privire la anularea procesului-verbal de sechestru,

constată:

La data de 01 aprilie 2024, Ilan Șor a depus o contestație împotriva BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Roman Talmaci cu privire la anularea procesului-verbal de sechestru.

În motivarea cererii debitorul a indicat că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2023 a fost admisă acțiunea depusă de către BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare și a fost încasată de la el suma de 5 291 708 829,71 de lei.

A menționat că, ulterior, la data de 29 iunie 2023, BC „Banca de Economii” SA a depus în adresa biroului executorului judecătoresc cerere de intentare a procedurii de executare silită, la care a anexat titlul executoriu eliberat în baza deciziei enunțate.

A afirmat că, la data de ***** iulie 2023, de către executorul judecătoresc Roman Talmaci a fost emisă încheierea de intentare a procedurii de executare silită nr. 0*****-1909/23 în baza cererii BC „Banca de Economii” SA și a titlului executoriu enunțat, fiind emise, totodată, mai multe încheieri de aplicare a măsurilor de asigurare a executării silite.

A susținut că, la data de 22 martie 2024, executorul judecătoresc Roman Talmaci a întocmit procesul-verbal nr. 0*****-1972r/24, prin care a aplicat sechestru asupra bunurilor imobile, ce-i aparțin cu drept de proprietate și, anume, teren pentru construcție amplasat în mun. *****, cu suprafața de 0,067 ha, cu nr. cadastral *****, casă de locuit individuală amplasată în mun.*****, cu suprafața de 201,8 m. p., cu nr.cadastral *****.*****, construcție accesorie amplasată în mun. *****, cu suprafața de 48,6 m. p., cu nr. cadastral *****, asupra bunurilor mobile depistate în acestea, precum și asupra a ½ cotă-parte din bunul

imobil amplasat în mun. *****, cu suprafața totală de 57,1 m. p., cu nr. cadastral

A relevat că, analizând conținutul procesului-verbal de sechestră în raport cu normele de drept aplicabile, consideră că, acesta este ilegal și urmează a fi anulat.

A notat că, raportând prevederile art. 117 alin. (1) și (2), 118 alin. (2) și 120 alin. (1) din Codul de executare la circumstanțele cauzei, se constată că, procesul-verbal contestat a fost întocmit cu abateri grave de la prescripțiile normelor respective, cum ar fi: neindividualizarea bunurilor sechestrate; stabilirea gradului de uzură a bunurilor sechestrate în mod arbitrar; evaluarea arbitrară a bunurilor sechestrate; încălcarea regulilor privind transmiterea spre păstrare a bunurilor sechestrate, etc.

A declarat că, după cum rezultă din conținutul prevederilor art. 118 alin. (1) și (2) din Codul de executare, o condiție *sine-qua-non*, care trebuie respectată la întocmirea procesului-verbal de sechestrare a bunurilor urmărite, este individualizarea acestor bunuri.

A invocat că, la caz, din procesul-verbal contestat rezultă că, executorul judecătoresc a aplicat sechestră asupra a trei bunuri imobile (teren pentru construcție, casă individuală de locuit și construcție accesorie), precum și asupra bunurilor mobile, depistate în aceste bunuri imobile și asupra a 1/2 cotă-parte dintr-un bun imobil (apartament), însă executorul judecătoresc nu a determinat și nu a individualizat cu o suficientă precizie aceste bunuri.

A mai invocat că, în partea ce ține de individualizarea casei de locuit din mun.*****, executorul judecătoresc s-a limitat doar în a indica suprafața acesteia și a menționa precum că, aceasta nu este locuită, se află în construcție și se află în variantă sură.

A relatat că, sintagmele „se află în construcție” și „este în variantă sură” sunt deosebit de vagi/ambigue și nu corespund nicicum cerinței prevăzute de art. 118 alin.(2) din Codul de executare, în ceea ce ține de individualizarea acestui bun, or, dacă imobilul respectiv se află în construcție, executorul judecătoresc era obligat să indice la ce etapă de construcție aceasta se află, în egală măsură nefiind clar ce se are în vedere prin sintagma „se află în variantă sură”, or, nici un act normativ nu reglementează sau nu definește ce s-ar înțelege prin „variantă sură” a unui imobil aflat în construcție.

A comunicat că, specificarea detaliată a aspectelor respective prezintă un interes deosebit mai ales în contextul în care executorul judecătoresc a dispus că, evaluarea imobilului respectiv va fi efectuată ulterior și a transmis-o spre păstrare creditorului, limitând astfel posibilitatea debitorului de a apela la un evaluator pentru evaluarea acestuia.

A susținut că, în cazul construcției accesorie (garaj) din mun. *****, executorul judecătoresc nu a indicat nici un detaliu de individualizare a acesteia,

nefiind clar care este starea acesteia. Or, la fel ca în cazul casei de locuit, indicarea elementelor de individualizare a construcției accesorie prezintă un interes deosebit, în contextul în care executorul judecătoresc a dispus că, evaluarea acesteia va fi efectuată ulterior și a transmis-o spre păstrare creditorului, limitând astfel posibilitatea debitorului de a apela la un evaluator pentru evaluarea acesteia.

A menționat că, potrivit procesului-verbal contestat, executorul judecătoresc a specificat că, în casa de locuit din mun. ***** a depistat și sechestrat următoarele bunuri mobile: mai multe unități de mobilă dezasamblată și, anume, uși, mese, scaune, dulapuri, oglinzi, plafoane, resturi de materiale de construcții, covoare, saltele, mașină de spălat rufe, grătar electric, un monitor model Bang Olufsen, inventar pentru terasă, scaun pentru terasă, cupa Milșami (ediție 2012), 5 pompe, boiler, mașină de spălat vesela Siemens, încălzitor de prosoape, scaun pentru masaj, dezumidificator Clim Excel, elemente de mobilă, piese de cabină de duș, lămpi, 19 scaune de birou, lămpi, 2 căzi de bate.

A susținut că, executorul judecătoresc nu a individualizat bunurile respective sub nici o formă, nici sub aspect calitativ și nici sub aspect cantitativ. Acest aspect lezează în mod deosebit de grav dreptul său de proprietate, mai ales, în contextul în care executorul judecătoresc a transmis toate aceste bunuri spre păstrare creditorului, fără să fie indicată cantitatea lor.

A afirmat că, dacă în cazul bunurilor depistate în casa de locuit, executorul judecătoresc a indicat tipul/categoria acestor bunuri, atunci în cazul bunurilor aflate în construcția accesorie (garaj), acesta în general nu a indicat nici măcar care anume bunuri au fost depistate acolo, în schimb acesta le-a transmis, de asemenea, spre păstrare creditorului.

Consideră că, toate aceste omisiuni ale executorului judecătoresc afectează în mod grav dreptul său de proprietate și determină caracterul vădit ilegal al procesului-verbal contestat. Or, art. 118 alin. (2) din Codul de executare prevede expres că, pe lângă alte elemente de individualizare, în procesul-verbal de sechestrare trebuie să fie indicat numărul, măsura și greutatea acestora, ceea ce în cazul dedus judecării lipsește cu desăvârșire.

A declarat că, o altă condiție expres prevăzută de art. 118 alin. (1) și (2) din Codul de executare este faptul că, executorul judecătoresc trebuie să indice în procesul-verbal de sechestrare gradul de uzură al bunurilor sechestrate.

A notat că, în cazul bunurilor imobile sechestrate lipsește orice dată relevantă, care ar indica asupra gradului de uzură a bunurilor respective.

A specificat că, în partea bunurilor mobile supuse sechestrului, executorul judecătoresc a indicat cu un caracter deosebit de general precum că, absolut toate bunurile depistate sunt uzate în proporție de 99% și în mare parte deteriorate.

Consideră că, o astfel de apreciere a gradului de uzură a bunurilor sechestrate este una arbitrară și nu corespunde realității, or, este practic imposibil ca absolut toate bunurile supuse sechestrului să aibă exact același grad de uzură. Mai mult ca atât, aprecierea respectivă este și una contradictorie, or, bunurile respective nu pot fi în același timp uzate în proporție de 99% și, totodată, deteriorate în mare parte, de altfel, nefiind suficient de clar ce ar însemna ultima sintagmă, în mare parte deteriorate, or, un bun fie este deteriorat, fie nu.

A invocat că, o altă condiție expres prevăzută de art. 118 alin. (2) din Codul de executare este faptul că, executorul judecătoresc trebuie să indice în procesul-verbal de sechestr, în măsura în care este posibil, valoarea bunurilor sechestrate. Totodată, potrivit art. 117 alin. (1) și (2) din Codul de executare, executorul judecătoresc trebuie să evalueze bunurile respective la prețurile medii de piață în localitatea respectivă.

A mai invocat că, raportând normele respective la cazul dedus judecății, în cazul bunurilor imobile sechestrate, executorul judecătoresc a menționat că, evaluarea lor va fi efectuată ulterior, fiind atras un evaluator în acest sens. Totodată, în cazul absolut tuturor bunurilor mobile sechestrate, executorul judecătoresc le-a evaluat la 100 lei fiecare per unitate, preț la care va începe vânzarea acestora, inclusiv bunurile de garaj.

Consideră că, și în acest din urmă caz, executorul judecătoresc a comis un abuz și a acționat în mod vădit arbitrar, or, este imposibil ca absolut toate bunurile enumerate în procesul-verbal de sechestr să aibă exact aceeași valoare, chiar și în condițiile în care acestea ar avea același grad de uzura așa cum a indicat executorul judecătoresc. Or, de exemplu, este nefiresc ca o ușă să aibă aceeași valoare ca o lampă sau o masă ca un scaun, un scaun pentru masaj ca o saltea și șirul poate continua la nesfârșit.

A relevat că, este evident faptul că, evaluarea tuturor acestor bunuri la o sumă de numai 100 lei nu corespunde criteriului stabilit de art. 117 din Codul de executare.

A menționat că, după cum rezultă din conținutul prevederilor art. 120 alin. (1) și (2) din Codul de executare, bunurile sechestrate rămân spre păstrare la debitor, cu condiția ca creditorul să fie de acord cu acest fapt, însă din procesul-verbal contestat rezultă că, executorul judecătoresc a decis unilateral ca bunurile sechestrate să fie transmise spre păstrare creditorului, fără a consulta poziția acestora. Mai mult ca atât, faptul deciderii unilaterale de către executorul judecătoresc a aspectului cui să fie transmise spre păstrare bunurile sechestrate rezultă nemijlocit chiar și din înștiințarea din 15 martie 2024, expediată de către acesta în adresa părților, în care a somat creditorul, *inter alia*, cu privire la necesitatea asigurării prezenței hamalilor, transportului de mărfuri și altor mijloace necesare pentru transmiterea spre păstrare a bunurilor sechestrate.

Având în vedere circumstanțele respective, consideră că, executorul judecătoresc a acționat contrar principiului legalității procedurii de executare silită.

A relatat că, deși procesul-verbal contestat a fost întocmit la data de 22 martie 2024, acesta i-a fost comunicat în realitate la data de 28 martie 2024 (copia dactilografiată a acestuia) și la data de 29 martie 2024 (copia de versiune originală a acestuia, doar că fără anexe). Prin urmare, consideră că, prezenta contestație este depusă în termenul legal prevăzut în acest sens.

Reieșind din cele expuse, solicită admiterea contestației și anularea procesului-verbal de sechestrul nr. 003-1972r/24 din 22 martie 2024, prin care s-a dispus aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile înregistrate cu drept de proprietate după el, după cum urmează: teren pentru construcție, amplasat în mun.*****, cu suprafața de 0,067 ha, cu nr. cadastral *****; casă de locuit individuală amplasată în mun. *****, cu suprafața de 201,8 m. p., cu nr. cadastral *****.*****; construcție accesorie, amplasată în mun. *****, cu suprafața de 48,6 m. p., cu nr. cadastral *****; asupra bunurilor mobile depistate în acestea; ½ cotă-parte din bunul imobil (apartament) amplasat în mun. *****, cu suprafața totală de 57,1 m. p., cu nr. cadastral *****

La data de 03 mai 2024, executorul judecătoresc Roman Talmaci a depus explicații scrise, în care a indicat că, spre executare silită la executorul judecătoresc se află documentul executoriu nr. 003-1909/23 din 13 aprilie 2023, emis de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, privind încasarea de la Ilan Șor în beneficiul SA „Banca de Economii”, în proces de lichidare a datoriei în sumă totală de 5 291 708 829,71 de lei.

A menționat că, prin încheierea executorului judecătoresc nr. 003-1900/23 din 03 iulie 2023 a fost intentată procedura de executare a documentului executoriu și a fost propus debitorului termen de executare a acestuia. Dat fiind faptul că, în termenul acordat documentul executoriu nu a fost executat, executorul judecătoresc a continuat executarea prin întreprinderea în privința debitorului și a bunurilor acestuia a măsurilor de executare silită.

A susținut că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 25-3141/2023 din 17 noiembrie 2023, devenită irevocabilă din 27 februarie 2024 și eliberată executorului judecătoresc la data de 15 martie 2024, s-a dispus autorizarea pătrunderii forțate în imobilul/domiciliul debitorului Ilan Șor și în încăperile aflate în posesia sau proprietatea debitorului, inclusiv în cele în care se află bunurile debitorului.

A afirmat că, în cadrul procedurii de executare a documentului executoriu și în scopul executării cu succes a acestuia a fost stabilită pentru data de 22 martie 2024 ieșirea executorului judecătoresc la adresele str. ***** în vederea aplicării sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile înregistrate cu drept de proprietate

după debitor, în condițiile art. 88 alin. (1) și 115 alin. (1) din Codul de executare, părțile fiind informate în condițiile art. 67 din Codul de executare.

A relevat că, prin procesul-verbal nr. 003-1972r/24 din 22 martie 2024, întocmit în prezența reprezentantului debitorului, avocatul Aureliu Colenco, a fost aplicat sechestrul asupra bunurilor imobile amplasate în mun. *****, inclusiv asupra bunurilor mobile identificate la fața locului și ½ cotă-parte din bunul imobil amplasat în mun. *****, înregistrate cu drept de proprietate după debitor.

A notat că, conform art. 118 alin. (5) din Codul de executare, procesul-verbal de sechestrare și/sau de ridicare a bunurilor poate fi contestat în instanța de judecată în termen de 7 zile de la data întocmirii sau comunicării lui, după caz.

A declarat că, prin prisma normei citate, reprezentantul debitorului, avocatul Aureliu Colenco a participat la procedura de aplicare a sechestrului, conform prevederilor art. 115 din Codul de executare, asupra bunurilor debitorului, fapt confirmat prin semnătura acestuia de pe procesul-verbal din 22 martie 2024, iar termenul de contestare a procesului-verbal a început să curgă de la data întocmirii și, anume, din 22 martie 2024. Astfel, prin depunerea în instanța de judecată a contestației asupra procesului-verbal de sechestrul din 22 martie 2024 la data de 01 aprilie 2024, debitorul și reprezentantul acestuia au omis termenul imperativ de contestare, prevăzut la art. 118 alin. (5) din Codul de executare, iar faptul dat creează premisă pentru respingerea contestației debitorului asupra procesului-verbal din 22 martie 2024 pe motiv de tardivitate.

A invocat că, la întocmirea procesului-verbal de sechestrul din 22 martie 2024, executorul judecătoresc a ținut cont, în măsura posibilităților, să indice elementele de individualizare și gradul de uzură al bunurilor sechestrate, or, executorul judecătoresc nu este specialist în domeniul construcțiilor pentru a se expune asupra „etapei de construcție a bunului imobil”, după cum menționează contestatarul.

A mai invocat că, pentru a se expune asupra elementelor respective, în condițiile art. 56 și 117 alin. (2) din Codul de executare, în procedura de executare a fost antrenat un specialist din cadrul SRL „Imobil Industrial Grup”, care urmează să prezinte executorului judecătoresc raportul privind efectuarea lucrărilor, în care este indicată, inclusiv evaluarea bunurilor sechestrate și descrierea detaliată a acestora, iar în caz de dezacord, prin prisma prevederilor art. 117 alin. (2) din Codul de executare, debitorul este în drept să antreneze un alt specialist în domeniu, fapt care nu a fost întreprins de către ultimul sau de către reprezentanții acestuia. Prin urmare, nu corespund adevărului și sunt neîntemeiate afirmațiile contestatorului precum că, evaluarea va fi efectuată ulterior.

În acest context, a relatat că, debitorului nu i-a fost îngădit dreptul de a antrena în procesul de executare specialiști pentru a determina valoarea bunurilor sechestrate, inclusiv prin faptul transmiterii la păstrare către creditor a bunurilor

sechestrare, acest drept fiindu-i garantat debitorului la orice etapă a procedurii de executare, or, la efectuarea tuturor actelor de executare silită debitorului i-au fost explicate drepturile prevăzute la art. 44 alin. (1) din Codul de executare.

A declarat că, în măsura posibilităților au fost identificate, evaluate și descrise bunurile mobile aflate în interiorul imobilelor sechestrate de pe str. *****, inclusiv gradul de uzură al acestora, or, o mare parte din aceste bunuri erau separate pe piese, iar acestea au fost individualizate prin imaginile foto anexate la procesul-verbal.

A menționat că, fiind prezent la efectuarea actelor de executare silită din 22 martie 2024, reprezentantul debitorului nu a declarat în scris careva obiecții asupra acestora, inclusiv în rubrica „obiecții” din procesul-verbal.

A susținut că, având în vedere scopul sechestrării bunurilor și, anume, executarea ulterioară din contul lor a documentului executoriu, păstrarea în bune condiții și în siguranță a acestora este, la fel, de importantă ca și identificarea și indisponibilizarea lor. Opțiunea de transmitere spre păstrare a bunurilor sechestrate către debitor sau membrii adulți ai familiei acestuia este totalmente dependentă de decizia creditorului, or, transmiterea se poate face doar eu consimțământul creditorului. Dacă, însă, creditorul nu este de acord cu faptul transmiterii bunurilor sechestrate către debitor, acesta poate opta pentru cea de a doua posibilitate, de a le prelua la păstrare personal. Această opțiune și-o asumă creditorul, nefiind necesar acceptul debitorului. Tot creditorului îi revin responsabilitățile aferente păstrării bunurilor.

A afirmat că, sunt neîntemeiate afirmațiile contestatorului precum că, executorul judecătoresc a decis unilateral transmiterea bunurilor sechestrate către creditor, or, prin prima norme prevăzute la art. 10 alin. (1) din Codul de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile.

A notat că, sunt neîntemeiate și pur declarative afirmațiile contestatorului precum că, nu există garanții la înlocuirea de către creditor a bunurilor sechestrate cu bunuri de aceeași categorie și de aceeași culoare, or, la transmiterea spre păstrare a bunurilor sechestrate creditorul a fost informat despre răspunderea penală prevăzută la art. 251 din Codul penal pentru fapta însușirii bunurilor respective.

A relevat că, de către executorul judecătoresc au fost întreprinse toate măsurile de executare silită prevăzute de legislația în vigoare, însă debitorul se eschivează în continuare de la executarea documentului executoriu, iar anularea procesului-verbal de sechestru din 22 martie 2024 ar face dificilă sau chiar imposibilă executarea documentului executoriu.

A menționat că, în cadrul procedurii de executare executorul judecătoresc a respectat drepturile debitorului prevăzute de art. 44 din Codul de executare. Mai mult ca atât, conform art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 113 privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc are obligația de a avea un rol activ pe parcursul întregului proces de executare, depunând efort pentru realizarea prin mijloace legale a obligației prevăzute în documentul executoriu.

A declarat că, debitorul încearcă prin diferite metode să tergiverseze procedura de executare a documentului executoriu, or, prin prisma prevederilor art.126 alin. (1) din Codul de executare, executorul judecătoresc va purcede la vânzarea bunurilor sechestrate doar după examinarea de către instanța de judecată a contestației depuse asupra actului de aplicare a sechestrului.

A invocat că, contestația debitorului asupra procesului-verbal de sechestr din 22 martie 2024 este bazată pe motive formale, iar prin prisma prevederilor art. 163 alin. (3) din Codul de executare, actele de executare întocmite de executorul judecătoresc, legale în fond, nu pot fi anulate pe motive formale.

Solicită respingerea contestației ca fiind tardivă și neîntemeiată.

În conformitate cu art. 269 alin. (4) din Codul de procedură civilă, încheierile privind procedura de executare se emit unipersonal, fără citarea participanților la proces, cu excepția cazurilor în care judecătorul apreciază că este necesară prezența participanților la ședința de judecată.

Studiind materialele dosarului, judecătorul consideră necesar de a respinge contestația ca fiind tardivă din următoarele considerente.

Conform art. 1 alin. (1) din Codul de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

Conform art. 9 din Codul de executare, participanții la procedura de executare, alte persoane interesate ale căror drepturi ori interese ocrotite de lege au fost încălcate printr-un act de executare pot ataca actul în conformitate cu legea.

Totodată, conform art. 10 alin. (1) și (2) din Codul de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile. Executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condițiile legii și se efectuează prin orice formă prevăzută de prezentul cod, simultan sau succesiv, pînă la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu, pînă la achitarea dobânzilor, a penalităților sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum și a cheltuielilor de executare.

Art. 65 alin. (1) din Codul de executare prevede că, la îndeplinirea atribuțiilor și a îndatoririlor sale legate de punerea în executare a documentelor

executorii, executorul judecătoresc emite încheieri, întocmește procese-verbale și alte acte de procedură.

Conform art. 161 alin. (1) din Codul de executare, actele de executare întocmite de executorul judecătoresc pot fi contestate de către părți și de alți participanți la procesul de executare, precum și de terții care consideră că prin actele de executare le-a fost încălcat un drept recunoscut de lege.

Conform art. 118 alin. (1), (3) și (5) din Codul de executare, despre sechestrarea și/sau ridicarea bunurilor se întocmește un proces-verbal în 3 exemplare, după modelul prevăzut la art.75 din prezentul cod.

Procesul-verbal de sechestrare și/sau de ridicare a bunurilor se aduce la cunoștință tuturor persoanelor care participă la efectuarea acestor acte procesuale, fapt confirmat prin semnătura fiecăreia. Refuzul de a semna procesul-verbal se consemnează în acesta.

Procesul-verbal de sechestrare și/sau de ridicare a bunurilor poate fi contestat în instanță de judecată în termen de 7 zile de la data întocmirii sau comunicării lui, după caz.

Din procesul-verbal de sechestrare din 22 martie 2024 rezultă că, reprezentantul debitorului, avocatul Aureliu Colenco a participat la sechestrarea bunurilor debitorului, fapt confirmat prin semnătura acestuia de pe procesul-verbal enunțat (f.d. 20, 21).

Astfel, termenul de contestare a procesului-verbal de sechestrare a început să curgă din ziua imediat următoare datei întocmirii acestui act, adică de la data de 23 martie 2024 și a expirat la data de 29 martie 2024, însă contestația a fost depusă de către reprezentantul debitorului, avocatul Aureliu Colenco la data de 01 aprilie 2024, adică cu depășirea termenului legal stabilit, nefiind solicitată repunerea în termen.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, contestația a fost depusă în afara termenului stabilit de lege și nu a fost solicitată repunerea în termen, judecătorul ajunge la concluzia de a respinge contestația ca fiind tardivă.

În conformitate cu art. 118 alin. (5) din Codul de executare și art. 269-270 din Codul de procedură civilă, judecătorul

dispune:

Se respinge contestația depusă de către Ilan Șor împotriva Băncii Comerciale „Banca de Economii” Societate pe Acțiuni, în proces de lichidare, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Roman Talmaci cu privire la anularea procesului-verbal de sechestrare ca fiind tardivă.

Încheierea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile de la comunicare, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecătorul

Tatiana Balan